

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Stalna služba u Trogiru
Obala bana Berislavića 1
21220 Trogir

Poslovni broj: P-1312/2025-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu- Stalna služba u Trogiru, po sutkinji ovog suda Mirni Veža kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ad1 Mišo Teskera , OIB: 61467721901, Poljička cesta 100, Poljica, 21222 Marina i ad 2 Tomaš Andrija Anton, OIB: 72521880970, Sveti Nikola 25, Jesenice, oboje zastupani po pun. Antoniu Šalovu, odvjetniku u Trogiru, K. A. Stepinca 20/1 protiv tužene Republike Hrvatske, OIB:526342387 zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, radi utvrđenja prava vlasništva nakon održane glavne rasprave zaključene 11. lipnja - 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja i zz tuženika, 8. srpnja 2026., na ročištu za objavu odluke, u izočnosti stranaka,

p r e s u d i o j e:

I Utvrđuje se spram tužene Republike Hrvatske da je tužitelj pod 1. Mišo Teskera vlasnik za cijelo nekretnine označene kao č.zem. 4192 k.o. Marina, pa se isti ovlašćuje da temeljem ove Presude, a po njenoj pravomoćnosti zatraži i ishodi uknjižbu prava vlasništva nekretnine označene kao č.zem. 4192 k.o. Marina, na svoje ime i vlasništvo za cijelo.

II Utvrđuje se spram tužene Republike Hrvatske da je tužitelj pod 1. Mišo Teskera vlasnik:

- točno određenog realnog dijela nekretnine označene kao č.zem. 4207 k.o. Marina u površini od 414 m2 koji dio je u dopuni vještva vještaka Ante Bošnjaka od 21.03.2025. br. vještva 4 Su-661/2022-3, označen kao LIK 2 i omeđen brojevima 10-11-12-13-14-10, kao i točno određenog realnog dijela nekretnine označene kao č.zem. 4207 k.o. Marina u površini od 536 m2 koji dio je u cit. vještvu označen kao LIK 3 omeđen brojevima 15-16-17-18-19-15, a koje vještvo je sastavni dio izreke ove Presude.

- točno određenog realnog dijela nekretnine označene kao č.zem. 4202 k.o. Marina u površini od 324 m2, koji dio je u dopuni vještva vještaka Ante Bošnjaka od 21.03.23025. br. vještva 4 Su-661/2022-3, označen kao LIK 4B i omeđen brojevima 19-20-21-25-19, a koje vještvo je sastavni dio izreke ove presude.

III Utvrđuje se spram tužene Republike Hrvatske da je tužitelj pod 2. Tomaš Andrija Anton vlasnik:

- točno određenog realnog dijela nekretnine označene kao č.zem.4202 k.o. Marina u površini od 581 m2, koji dio je u dopuni vještva vještaka Ante Bošnjaka od21.03.23025.

br. vještva 4 Su-661/2022-3, označen kao LIK 4A i omeđen brojevima 21-22-23-24-25-21, a koje vještvo je sastavni dio izreke ove presude.

IV Ovlašćuju se tužitelja ad1 i ad2 da na temelju ove presude provede parcelaciju nekretnina označenih kao č.zem. 4207 i č.zem.4202 k.o. Marina na način da se iz navedenih nekretnina izdvoje fizički i geometrijski točno određeni realni dijelovi istih, sve pobliže označeni i precizirani u točkama 2. i 3. izreke ove Presude i od navedenih dijelova formiraju samostalne čestice zemlje s novim brojem, kao i na provedbu navedene parcelacije u katastru i zemljišnoj knjizi za k.o. Marina.

V Ovlašćuju se tužitelji ad1 i ad2 da na temelju ove presude i prijavnog lista, temeljem kojeg će se provesti parcelacija č.zem. 4207 i č.zem. 4202 k.o. Marina sve opisano u točkama 2., 3. i 4. izreke ove Presude, u zemljišnim knjigama izvrše uknjižbu prava vlasništva na novoformiranim česticama zemljišta koje će nastati tim prijavnim listom na ime tužitelja ad1 i ad2 za cijelo.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi koja je podnesena 1. travnja 2025. navodi kako je istu podnio radi usklađenja zemljišnoknjižnog sa stvarnim stanjem jer da je na nekretninama označenim kao čest.zem.4192 zk.ul.br.7209 k.o. Marina, čest.zem.4202 zk.ul.br.4202 k.o. Marina i čest.zem.4207 zk.ul.br.6705 k.o. Marina, pravo vlasništva pogrešno upisano na ime Republika Hrvatska za cijelo jer us stvanri vlasnici tužitelji kako je to specificirano tužbenim zahtjevom. U katastarskom operatu na nekretnini označenoj kao č.zem. 4207 k.o. Marina upisani su Karabatić Duje, Radić Josip, Matijaš Ivan, Karabatić Nikola, Karabatić Vicko i Radić Vicko svi u određenom idealnom dijelu, dok je na č.zem.4192 i č.zem.4202 obje k.o. Marina danas upisana Republika Hrvatska. Iz povijesti promjena na kat. česticama vidljivo je da su sve naprijed pobrojane nekretnine evidentirane od osnutaka katastarskog operata – 1952. godine, te su sve nekretnine bile upisane na više privatnih osoba. Iz Povijesnih zk. izvataka za predmetne nekretnine vidljiv je upis težačkih prava na više osoba, vidljivo je da se predmetnim nekretninama nesmetano raspolagalo, da su se ista prenosila s koljena na koljenu unutar obitelji Tužitelj pod 1. Mišo Teskera stvarni je vlasnik nekretnina označenih kao č.zem. 4192 k.o.Marina za cijelo, kao i točno određenog realnog dijela nekretnine označene kao č.zem. 4207 k.o. Marina u površini od 536 m2 koji dio je u vještvu vještaka Ante Bošnjaka „Split, lipanj 2024.br. predmeta PR6/24-29 označen kao LIK 3 i omeđen brojevima 15-16-17-18-19-15, kao i točno određenog realnog dijela nekretnine označene kao č.zem. 4207 k.o. Marina u površini od 414 m2 koji dio je u cit. vještvu označen kao LIK 2 i omeđen brojevima 10-11-12-13-14-10, a koje vještvo je sastavni dio izreke ove presude točno određenog realnog dijela nekretnine označene kao č.zem. 4202 k.o. Marina u površini od 324 m2, koji dio je u vještvu vještaka Ante Bošnjaka „Split, lipanj 2024. br.predmeta PR6/24-29 označen kao LIK 4B i omeđen brojevima 19-20-21-25-19, a koje vještvo je sastavni dio izreke ove presude. Tužitelj pod 2. Tomaš Andrija Anton je vlasnik točno određenog realnog dijela nekretnine č.zem. 4202 k.o. Marina u Z.U.25 k.o.Marina u površini od 581 m2 koji dio je u vještvu vještaka Ante Bošnjaka „Split, lipanj 2024.“ br.predmeta PR6/24-29 označen kao LIK 4A i omeđen brojevima 21-22-23-24-25-21, a vlasništvo navedene nekretnine stekao je darovanjem od svoje majke Vinke Tomaš rođ. Karabatić, koja je pak vlasništvo stekla nasljeđivanjem odsvojih pravnih prednika i to od Mare Karabatić – prabaka

tužitelja pod 2. Mara Karabatić je umrla i ista je svu svoju imovinu prema smrtnici ostavila Jovani (Ivanici) Karabtić (pratetki tužitelja pod 2.) Uz Jovanu Karabtić Mara je imala i drugu djecu i to: Matu Karabatić, Boju Karbatić i Ivu Karabatića – djed tužitelja pod 2. Braća i sestre da su imovinu iza oca i majke podijelili na način da je tužitelj djed Ive Karabatić svojoj sestri Jovani u zamjenu za predmetnu nekretninu dao druge nekretnine koje je naslijedio iza svog oca. Umrla je i Jovana Karabtić te je istu naslijedio Nenad Vukman, a umro je i tužitelj djed Ive Karabatić, te su istoga naslijedili Jozo Karabatić, Senka Šundov i Vinka Tomaš – majka tužitelja koja je darovala tužitelju pod 2. naprijed opisani dio predmetne nekretnine. Vlasništvo nekretnine označene kao č.zem.4192 k.o. Marina tužitelj Mišo Teskera stekao je kupoprodajom od stvarnih vlasnika i to od: Vukman Nenada, Milana Matijaša i Ivica Matijaša, dok je nekretnine označene kao č.zem.4202 k.o. Marina i č.zem.4207 k.o. Marina tužitelj stekao darovanjem od svoje majke Teskera Šime koja je pak vlasništvo predmetnih nekretnina stekla kupoprodajom od stvarnih vlasnika i to dio č.zem. 4202 k.o. Marina od Joze Karabatića, dio č.zem.4207 k.o. Marina od Ivica Radić i Joška Radića, a koji su pak vlasništvo navedenih nekretnina stekli nasljeđivanjem od svojih prednika. vlasništvo su stekli kupoprodajom od stvarnih vlasnika koji su predmetne nekretnine stekli nasljeđivanjem od svojih prednika, tako da tužitelji predmetne nekretnine drže u svom posjedu osobno i preko svojih prednika Tužitelj je postupio sukladno odredbi čl. 186 a ZPP-a.

2. Tužena je izjavila odgovor na tužbu podneskom od 2. svibnja 2025. kojim se usprotivila tužbi i tužbenom zahtjevu, istaknula u bitnom suglasnost da se zapisnici s iskazima svjedoka te nalaz i mišljenje iz lipnja 2024. kao i nadopuna nalaza i mišljenja iz ožujka 2025. izrađeni po stalnom sudskom vještaku Anti Bošnjaku, ing.geod., u predmetu suda broj: R1-26/2024u dokazne svrhe pročitaju u ovom postupku. Iskazao kako nisu potkrijepljeni navodi tužitelja ad.1. da bi dio čest. zem. 4192, k.o. Marina bio u vlasništvu Nenada Vukmana (i njegovih pravnih prednika - pok. Jovane Karabatić i pok. Mare Karabatić), a dio čest. zem. 4192, k.o. Marina u vlasništvu Milana Matijaša i Ivica Matijaša (i njihovih pravnih prednika pok. Matijaš Marina i pok. Matijaš Mate pok. Duje) slijedom čega tužitelj ad.1. dio te čest. zem. nije mogao steći kupoprodajom od Nenada Vukmana, a dio te čest. zem. kupoprodajom od Ivica Matijaša i Milana Matijaša, odnosno predmetni dio čest. zem. 4192, k.o. Marina da nije mogao biti predmetom nasljeđivanja iza pok. Mare Karabatić i pok. Jovane (Ivanice) Karabatić te pok. Matijaš Mate pok. Duje i pok. Marina Matijaša. Nadalje, da nije dokazano i da bi vlasnici predmetnih dijelova čest. zem. 4207, k.o. Marina bili Vice Radić pok. Duje i Josip Radića pok. Duje. Predmetni dio čest. zem. 4207, k.o. Marina nasljeđivanjem iza pok. Josipa Radića pok. Duje nije mogao steći Anđelko Radić, a nakon njegove smrti Joško Radić. Sporni dio čest. zem. 4207, k.o. Marina nasljeđivanjem iza pok. Vice Radića pok. Duje nije mogao steći Ivica Radić i sada pok. Vicko Radić, nakon njegove smrti sada pok. Vinka Radić, a nakon njezine smrti Ivica Radić. Sporni dijelovi čest. zem. 4207, k.o. Marina da nisu mogli biti predmetom Kupoprodajnih ugovora zaključenih između Šime Teskera kao kupca i Joze Karabatića te Ivica Radića i Joška Radića, kao prodavatelja, a potom predmetom Ugovora o darovanju zaključenog između Šime Teskera kao darovatelja i tužitelja ad.1. kao obdarenika, odnosno sporni dijelovi čest. zem. 4207, k.o. Marina nisu mogli biti predmetom Kupoprodajnih ugovora zaključenih između tužitelja ad.1. kao kupca i Nenada Vukmana te Milana Matijaša i Ivica Matijaša kao prodavatelja. Sve navedeno polazeći od jednog od općih načela prava da nitko na drugoga ne može prenijeti više prava nego što ga sam ima. S tim u vezi, ističe se čest. zem. 4207, k.o. Marina nije predmet rješenja o nasljeđivanju iza

pok. Josipa Radića te pok. Anđelka Radića, kao ni predmet rješenja o nasljeđivanju iza pok. Vice Radića, pok. Vinke Radić i pok. Vicka Radića. Isto tako, iz rješenja o nasljeđivanju, broj: O-31/11 donesenog iza pok. Radić Anđelka razvidno je da su njegovim nasljednicima osim Joška Radića proglašeni i Mara Radić te Suzana Radić, svaki za po 1/3 dijela. Nadalje, da nije dostavljen dokaz na okolnost pravnog slijeda između pok. Matijaš Mate pok. Duje i pok. Marina Matijaša pok. Mate. S tim u vezi, iz rješenja o nasljeđivanju, broj: O-415/13 iza pok. Marina Matijaša proizlazilo bi da je njegov otac isto tako bio Marin, dok bi iz priležne dokumentacije (povijesni zk izvadak) odnosno navoda tužitelja ad.2. u postupku mirnog rješenja spora proizlazilo da je otac pok. Marina Matijaša bio Matijaš Mate pok. Duje. Nadalje, da saslušani svjedoci uopće nisu iskazivali o posjedu ili pravu vlasništva u odnosu na čest. zem. čest. zem. 4207, k.o. Marina. U odnosu na sporne dijelove čest. zem. 4202, k.o. Marina ističe se kako nisu potkrijepljeni navodi tužitelja ad.1. kao i tužitelja ad. 2. da bi ista bila vlasništvo pok. Mare Karabatić. Kod navedenog, nakon njene smrti istu nasljeđivanjem nije mogao steći pok. Ive Karabatić, a nakon njegove smrti Jozo Karabatić i Vinka Tomaš, odnosno predmetna čest. zem. 4202, k.o. Marina nije mogla biti predmetom njihovih dioba. Nastavno, ističe se da je iz smrtovnice iza pok. Mare Karabatić razvidno da su, osim Ive Karabatića i Jovane (Ivanice) Karabatić, u odnosu na koje saslušani svjedoci iskazuju o određenim diobama, njezini nasljednici i Karabatić Mate te Boja Matijaš, a ne prileže dokazi na okolnost diobe u odnosu na navedene osobe. Stoga, sporni dio čest. zem. 4202, k.o. Marina nije mogao biti predmetom Kupoprodajnog ugovora zaključenog između Joze Karabatića kao prodavatelja i Šime Teskera kao kupca, odnosno predmetom Ugovora o darovanju zaključenog između Šime Teskera kao darovatelja i tužitelja ad.1. kao obdarenika, sve kod općeg načela prava da nitko na drugoga ne može prenijeti više prava nego što ga sam ima. Nadalje, sporni dio čest. zem. 4202, k.o. Marina uopće nije predmet Ugovora o darovanju od 26. kolovoza 2015. zaključenog između Vinke Tomaš kao darovatelja i tužitelja ad.2. kao obdarenika, već su predmet istoga čest. zem. 4203 i čest. zem. 4204, k.o. Marina. S tim u vezi, iz izjave Vinke Tomaš ovjerene kod javnog bilježnika Petra Žanka pod brojem OV-1281/10 od 22. veljače 2010. proizlazi da na ime nasljednog dijela od 1/8 iza pok. Ivana Karabatića uzima čest. zem. 4203, k.o. Marina. 3. Slijedom navedenoga, da tužitelji nisu ostvarili određeni kvalitet posjeda kroz zakonom određeno vrijeme da bi bile ispunjene pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću u smislu odredbe čl. 159. u svezi odredbe čl. 388. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine, broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14, 81/15, 94/17, dalje: ZV) paragrafa 1472. austrijskog Općeg građanskog zakonika (OGZ), kao i po bilo kojem drugom pravnom temelju iz čl. 114. ZV-a.

3. Tužitelj je podneskom zaprimljenim u spis 2. listopada 2025 osporio navode iz odgovora na tužbu u bitnom kazao da je tužitelj ad2 presudom Općinskog suda u Splitu br. P-5255/19 od 14. siječnja 2020.g. izvršio uknjižbu prava vlasništva na nekretninama označenim kao č.zem.4203 i č.zem.4204 obje k.o. Marina koje su stvarno vlasništvo i posjed predlagatelja Miše Teskera. U navedenom postupku su pogrešno identificirane i utužene č.zem.4203 i č.zem.4204 obje k.o. Marina ispravno je trebao biti utužen dio č.zem. 4202 k.o. Marina Predmetne čest.zem. 4203 i čest. zem. 4204 obje k.o. Marina tužitelj Mišo Teskera stekao je darovanjem od svoje majke Šime Teskera, koja je vlasništvo ovih nekretnina stekla kupoprodajom od stvarnih vlasnika na način da je čest.zem. 4203 k.o. Marina stekla kupoprodajom Nakon što je uočena greška identifikacije u presudi Općinskog suda u Splitu br.P-5255/19 od 14.

siječnja 2020.g., tužitelj ad. 1 Mišo Teskera je formalno utužio Tomaša Andriju Antona, te je donijeta presuda zbog ogluhe, Općinskog suda u Splitu, Stalna Služba u Trogiru br. P- 2090/2023, temeljem koje presude je izvršena uknjižba prava vlasništva na ime tužitelja ad. 1 Miše Teskera. Potvrdio je i prodavatelj Jozo Karabatić, kazavši da se on podijelio sa svojom sestrom Ankom – misleći na Vinku Tomaš koju u obitelji zovu Anka. Tužitelj potom ponavlja činjenične navode iz tužbe o načinu stjecanja vlasništva utuženog od tužitelja ad1 i 2.

4. U tijeku postupka sud je izveo dokaze pregledom i čitanjem dokumentacije priložene u spis i to vlasničke listove KO Marina, zk.ul.br 7209, (list 5), 7494 (list 6), 6705 (list 7), posjedovne listove br 5044 i 1254 5402 (list 8,9,19) sve KO Marina povijest promjena KO Marina od 14.veljače 2023 (list 1), povijesni zk izvadak KO Marina i to ZU 664, 25, 585, (list 15-53 kupoprodajni ugovor od 4. rujna 2017. (list 54), kupoprodajni ugovor od 7. rujna 2016 (list 57), kupoprodajnu ugovor od 26. studenog 2014 (list 60), kupoprodajnu ugovor od 5. rujna 2017 (list 63), ugovor o darovanju zemljišta od 3. travnja 2023, (list 66), rješenje o nasljeđivanju iza pok Marina MATijaša (list 69),smrtovnica za Maru Karabatić (list 72) rješenje o nasljeđivanju iza Ante Karabatića (list 74),rješenje o nasljeđivanju iza Ivana Karabatića (list 75), rješenje o nasljeđivanju iza Ivanice Rinčić (list 76), Dosudnica iza Tome Karabatića (list 77), Dosudna odluka (list 78)dopis ODO RH pun tužitelja (list 80), nalaz i mišljenje vještaka geodeta iz lipnja 2024 (list 82)dopuna nalaza i mišljenja (list 88), rješenje ovog suda u predmetu R1-26/24 od 23. listopada 2024 (list 91), zapisnik s očevida od 20. svibnja 2024 (list 94), dopis ODO pun tužitelja (list 98), skice izmjere Razmjer doo (list 100), zahtjev prea RH ODO s potvrdom preporučene pošiljke (list 103),pribavljen je i pregleda spis predmeta R1 -26/2024 koji je dio dokazne građe, saslušani su svjedoci Milan Matijaš, Jozo Karabatić, Nenad Vukman, Ljubo Matijaš, Ante Jakus i Stanka Matijaš, te tužitelj ad 1 pročitana je i Presuda Općinskog suda u Splitu br.P-5255/19 od 14.siječnja 2020.g., dopunska presuda P- 52645/19 od 30. lipnja 2021., vlasnički list ZU 5288i ZU 13124 za čest.zem.4203 i 4204 obje k.o. Marina, Zapisnik o saslušanju stranaka od 20. svibnja 2024 u predmetu R1-26/2024, Kupoprodajni ugovor od 01. ožujka 2014. godine, te Ugovor o darovanju ovjeren pod br. OV-1717/2023, (list 118, rješenje o nasljeđivanju iza Anđelka Radića (list 143), rješenje o nasljeđivanju iza Josipa Radića (list 144), rješenje o nasljeđivanju iza Vice Radić (list 145), rješenje o nasljeđivanju iza Vicka Radića (list 147) rješenje o nasljeđivanju iza Vinke Radić (list 149), dok se od ostalih predloženih a neizvedenih dokaza odustalo pozivom na članak10 ZPP-a po dovoljnoj raspravljenosti predmeta za donošenje meritorne odluke o čemu su se i same stranke izjasnile na ročišnom zapisniku kod zaključenja glavne rasprave.

5. Tužbeni zahtjev je osnovan.

6. Predmet spora u ovom postupku je zahtjev tužitelja ad1,ad2 za utvrđenjem prava vlasništva nekretnina čest.zem 4202, 4207, 4192 položene u K.O.Marina na način kako je to označeno pobliže izrekom presude.

7. Između stranaka nije bila sporna činjenica ispunjenja zakonskih pretpostavki iz članka 186 a Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 81/07, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14, 70/19, 80/22, 114/22,155/23, dalje: ZPP) pa isto prihvaća i ovaj sud, stoga je trebalo o tužbenom zahtjevu meritorno odlučiti.

8. Iz stanja spisa proizlazi bitnim utvrditi pravni slijed kao i tko drži nekretnine u posjedu u smislu ocjene postojanja pravne osnove stjecanja prava vlasništva dosjelošću .

9. Sukladno odredbama članka 7. st. 1., čl. 219. st. 1., čl. 221.a i čl. 220. st. 2. ZZP-a prema kojima je u našem pravnom sustavu dominantno raspravno načelo u odnosu na prikupljanje činjenične osnove spora, te prikupljanje i izvođenje dokaza, teret inicijative za prikupljanje dokaza je na strankama, dok sud nema inkvizitornih ovlaštenja.

10. Odredbom članka 114. st.1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14) pravo vlasništva se može steći na temelju pravnog posla, odluke suda, odnosno druge nadležne vlasti, nasljeđivanjem i na temelju zakona, dok je stavkom 2. određeno da je pravo vlasništva stečeno kad su ispunjene sve pretpostavke određene zakonom.

11. Da bi se dosjelošću steklo vlasništvo stvari samostalnim posjedovanjem te stvari, takav posjed treba imati zakonom određenu kakvoću i neprekidno trajanje kroz zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban biti vlasnikom te stvari (članak 159. stavak 1. ZV-a).

12. Ova materija na identičan način bila je riješena i odredbama Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 9/92 i 77/92 – dalje: ZOVO) kao i prema odredbama Općeg građanskog zakona koji je zakon bio na snazi do 6. travnja 1941. dok se nakon toga njegove odredbe primjenjuju kao pravna pravila temeljem Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. ("Narodne novine", broj 73/91). . Prema pravnom pravilu OGZ-a, paragrafu 1460 - za stjecanje prava vlasništva na temelju dosjelosti zahtijeva se zakonit, pošten i istinit posjed.

13. Odredbom članka 18. stavak 1. ZV-a propisano je da je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj tog posjedovanja (pravo na posjed) stavkom 2. istog članka određeno je da je posjed istinit ako nije pribavljen ni silom ni potajno ili prijevarom ni zlouporabom povjerenja. Posjed koji je pribavljen silom, potajno ili prijevarom ili zlouporabom povjerenja postaje miran kad osobi od koje je tako pribavljen prestaje njezino pravo da štiti svoj posjed koji joj je tako oduzet. Nadalje, posjed mora biti barem pošten da bi se mogao putem izvanredne dosjelosti pretvoriti u pravo vlasništva. Nepošten (nesavjestan) posjednik ne može steći vlasništvo nekretnine dosjelošću ni redovno ni izvanredno, a budući se pravo vlasništva dosjelošću može steći samo u smislu odredbe članka 11. stavak 1. ZV-a ako postoji samostalni posjed, dakle, ako posjednik izvršava svoju faktičnu vlast na nekretnini kao da je vlasnik nekretnine (ako je ima tzv. vlasnički posjed), za zaključiti je da je poštenu posjednik onaj koji nije znao ili nije morao znati (niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati) da mu ne pripada pravo samostalno posjedovati nekretninu.

14. Prema odredbi članka 159. stavak 1. ZV-a određeno je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu

kakvoću i neprekidno trajanje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari, stavkom 2. istog članka određeno je da samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit, i pošten, stječe dosjelošću vlasništva protekom 3 godine, a takav posjednik nekretnine protekom 10 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, stavkom 3. određeno je da samostalni posjednik pokretne stvari koje mu je posjed barem pošten stječe dosjelošću vlasništvo protekom 10 godina, a takav posjednik nekretnine protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, dok stavak 3. propisuje da samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinca lokalne samouprave i uprave i s njima izjednačenih pravnih osoba kao i stvari u vlasništvu crkve ili drugih pravnih osoba koje ne traže za sebe dobitak, nego služe za dobrotvorne ili druge općekorisne svrhe, steći će dosjelošću vlasništvo tih stvari tek pošto je njegov zakonit, istinit i pošten ili barem pošten, samostalni posjed neprekidno traje od dvostruko vrijeme iz onog iz stavka 2. i 3. tog članka. Dakle, vrijeme potrebno da bi se dosjelošću steklo vlasništvo na nekretnini na kojoj je uknjiženo vlasništvo Republike Hrvatske iznosi dvostruko vrijeme od vremena iz članka 159. stavak 3. ZV-a odnosno 40 godina.

15. Člankom 160. stavak 1. ZV-a propisano je da vrijeme potrebno za dosjelost počinje teći onog dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari, a završava se istekom posljednjeg dana vremena potrebnog za dosjelost, stavak 2. propisuje da se u vrijeme potrebno za dosjelost uračunava i vrijeme za koje su prednici sadašnjeg posjednika neprekidno posjedovali kao zakonit, pošten i istiniti samostalni posjednici, odnosno kao poštenu samostalni posjednici.

16. Prema pravilu paragrafa 1468 OGZ-a koje je dopunjeno načelnim mišljenjem Opće sjednice saveznog suda broj 3/60 od 4. travnja 1960. rok dosjelogosti za stjecanje prava vlasništva na nekretninama kojima su u zemljišnim knjigama kao vlasnici bile upisane fizičke osobe bio je 20 godina, dok je prema pravnom pravilu paragrafa 1472 OGZ-a rok dosjedanja na nekretninama kojima su u zemljišnim knjigama kao vlasnici bili upisane država, općina, crkva i dr., rok dosjedanja iznosi 40 godina. Prema članku 28. stavak 2. ZOVO-a koji je stupio na snagu 1. rujna 1980. za redovnu dosjelost koja se primjenjuje na kvalificiranog posjednika rok dosjedanja je 10 godina, a za izvanrednu dosjelost 20 godina. Do 8. listopada 1991. bila je propisana izričita zabrana dosjedanja nekretnina u društvenom vlasništvu sukladno članku 29. ZOVO-a. Time je, dakle, zakonom isključeno stjecanje prava vlasništva na nekretninama u društvenom vlasništvu od 8. rujna 1980. do 8. listopada 1991. kada je odredba članka 29. ZOVO-a stavljena izvan snage sukladno članku 3. Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima. Međutim, i prije 1. rujna 1980. postojala je zabrana dosjedanja na zemljištu u društvenom vlasništvu u smislu članka 113. Osnovnog zakona o iskorištavanju poljoprivrednog zemljišta ("Službeni list SFRJ" broj 25/65, 12/67 i 14/70, te "Narodne novine" broj 52/71 i 52/73) osim ako je vrijeme dosjelogosti bilo dovršeno prije 6. travnja 1941.

17. Tu je za osvrnuti se i na pravna shvaćanja Vrhovnog suda Republike Hrvatske, Odredbom članka 20. stavak 1. Zakona o sudovima („Narodne novine“, broj 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20., 21/22., 60/22.) propisano je da Vrhovni sud osigurava jedinstvenu primjenu zakona i jednakost svih pred zakonom, a to mu je i ustavna zadaća pa neovisno od toga što je Zakonom o izmjenama i dopunama ZPP-a („Narodne novine“, broj 80/22) brisana odredba članka 394.a ZPP-a te nema

vezanosti „in concreto“ s pravnim shvaćanjima Vrhovnog suda RH, te ovaj sud iste prihvaća, koji svojim autoritetom djeluje na niže sudove

18. Prema pravnom shvaćanju građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske koje je zauzeto na sjednici održanoj 14. veljače 2019. slijedi da pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću (kvaliteta i trajanje posjeda, sposobnost posjednika biti vlasnikom stvari te sposobnost stvari da bude u vlasništvu) moraju biti ispunjene u vrijeme podnošenja tužbe.

19. No, ističe se da je Republika Hrvatska potpisnik i Konvencije o zaštiti ljudskih prava i sloboda (MU 18/97,6/99,14/02,13/03, 9/05,1/06 i 2/10, dalje u tekstu Konvencija) a isto tako i od 2013. članica je Europske unije, zbog čega je u svom pravnom sustavu dužna primjenjivati Europsko pravo pa tako i Konvenciju i Protokol 1 koji je njezin sastavni dio, a isto tako je dužna primjenjivati odluke Europskog suda za ljudska prava (dalje ELJSP). Sud ukazuje na ovo potonje jer je ELJSP već odlučivao u predmetima protiv Republike Hrvatske koji su se ticali stjecanja prava vlasništva dosjelošću na nekretninama koje su bile u društvenom vlasništvu pa je tako donio odluke u predmetima Trgo protiv Republike Hrvatske iz 2009. te u predmetima Radomilja i dr. protiv Republike Hrvatske i Jakeljić protiv Republike Hrvatske iz 2016., prema kojima je nevažno za određivanje je li tužbeni zahtjev za utvrđenjem prava vlasništva na nekretnini temeljem dosjelošći podignut prije ili kasnije u odnosu na dan kada je od strane Ustavnog suda Republike Hrvatske ukinuta odredba iz čl. 388 st. 4 ZV, što se dogodilo 17. studenog 1999. Dakle iz navedenog proizlazi da se u posjed prednika u propisanom trajanju, uračunava i posjed prije 8. studenog 1991. godine (i kada je riječ o nekretninama u društvenom vlasništvu), pod uvjetima navedenim u tim odlukama Europskog suda za ljudska prava. To nadalje argumentum a contrario znači da ukoliko na nekretninama bivšeg društvenog vlasništva pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću nisu ispunjene do 17. studenog 1999. rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću računa se počev od 8. listopada 1991. sve do utuženja.

20. Zbog činjenica u postupku u pogledu upisa težačkog prava težaka tu je za pozvati se i na stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženog u odluci pod poslovnim brojem Revd 267/2020-2 od 18. travnja 2023. U navedenoj odluci VSRH odgovora na revizijsko pitanje je li postojanje i razrješenje agrarnog odnosa otklanja mogućnost stjecanja prava vlasništva dosjelošću na način da navodi da niti jedan propis nije sprečavao ili ograničavao stjecanje prava vlasništva nekretnine dosjelošću samom činjenicom „ukidanja agrarnih odnosa“: Stoga kako je dosijedanje, jedan od originarnih načina stjecanja prava vlasništva, vlasništvo nekretnine stječe se zavisno od činjeničnih okolnosti svakog konkretnog slučaja bez obzira i na istaknutu pravnu osnov agrara pa ako su ispunjeni uvjeti za takvo stjecanje dosjelošću; ako je u roku potrebnom za dosijedanje vršen posjed nekretnine sa potrebnom kvalitetom (kakvoćom) posjeda, u najmanjem ako je samostalni posjednik bio savjestan ili pošten, shvaćeno u smislu prihvaćenog pravnog standarda poštenog ili savjesnog posjednika (imajući na umu da nepošten ili nesavjestan posjednik ne može steći vlasništvo nekretnine dosjelošću,; pri čemu pravni standard "poštenog posjednika" određuje onog koji nije znao niti je iz okolnosti slučaja mogao znati da netko drugi ima pravo na posjed, a poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada), valja ocjenjivati te činjenice u svakom konkretnom slučaju.

21. Dakle, iz navedenog proizlazi, da nakon što su ukinuti težački odnosi, nekretnine su bile u istom režimu kao i sve ostale nekretnine u privatnom vlasništvu pa se na njima moglo, gubiti, mijenjati ili stjecati pravo vlasništva i druga stvarna prava, sukladno propisima koji su važili u pojedinom povijesnom razdoblju.

22. U postupku je dakle trebalo utvrditi jesu li tužitelji dosjelošću preko svojih pravnih prednika, nasljeđivanjem te pravnim poslom ispunili pretpostavke za stjecanja prava vlasništva odnosno pretpostavke za pravnu osnov stjecanja prava vlasništva na temelju Zakona o ukidanju agrarnih odnosa feudalnog karaktera.

23. Suglasnošću stranaka pribavio se i pročitao spis predmeta R1 26/24 formiran po prijedlogu Mišo Teskera i Andrija Anton Tomaš od 11.1.204 za osiguranje dokaza radi izbjegavanja parničnog postupka i sklapanja nagodbe s ovdje tuženom koja je naznačena protustrankom u tom predmetu, predmet zahtjeva se odnosi na identifikaciju točno određenog realnog dijela nekretnina u KO Marina prema skici geodeta Razmjer do.o. površine 415 i 536 č.z. 4207 te č zem 4202 površine 324 m2, č.z. 4202 467 m2 u kojem je postupku je zatraženo i saslušanje svjedoka Jozе Karabatića, Nenada Vukmana, Milana Matijaša, Ivica Matijaša kao i očevid, koji je i održan 20. svibnja 2024. u prisutnosti pun stranke i zz tuženika te vještaka mjernika te su na licu mjesta saslušani navedeni svjedoci Nenad Vukman, Jozo Karabatić, Ivica Matijaš, vještak geodet Ante Bošnjak 03.listopada 2024 u spis je dostavio nalaz i mišljenje , sud je rješenjem od 23.listopada 2024 utvrdio da je postupak osiguranja dokaza proveden, predlagatelj je podneskom od 13.veljače 2025 zatražio dopunu nalaza i mišljenja, a koju dopunu je vještak izradio 21.ožujka 2025.

24. S obzirom na to da je za odluku o predmetu spora i utvrđenja postojanje određenog stvarnog prava, posebno u odnosu na realne dijelove nekretnina potrebno identificirati isto, a kako je između stranaka postojala suglasnost za korištenjem nalaza i mišljenja te dopune iste, vještaka geodeta Ante Bošnjaka iz lipnja 2024. iz naprijed navedenog spisa R1- 26 / 2024 sa skicom izmjere, ortofoto snimkom te nadopunom (list 86) koji je spis ovdje i dokazne građe, utvrđenja vještaka iz nalaza i mišljenja dostavljenog 3. listopada 2024 te dopune istog od 21. ožujka 2025. koristila su se kao nesporni i vjerodostojni dokaz koje i sud takvim prihvaća, a iz istih proizlazi slijedeće:

-Predmet spora su nekretnine označene kao č.zem. 4192, 4207 i 4202.

Spor se sastoji od tri dijela:

-Prvi dio predmeta spora odnosi se na č.zem. 4192. U naravi je riječ o uređenoj površini na koju su postavljeni montažni objekti (bungalovi), ukupno njih četiri. Navedeni dio je sa sjeverne strane omeđen betonskim zidom, s južne suhozidom, dok istočna i zapadna međa nisu vidljive.

Navedeni dio predmeta spora na priloženim skicama je definiran kao LIK 1. i označen točkama 1-2-3-4-5-6-7-8-9-1 u površini od 1329 m2.

-Drugi dio predmeta spora odnosi se na dio č.zem. 4207. Riječ je o nekretnini podijeljenoj na tri dijela betonskim zidovima. Od interesa za ovaj spor su istočni i zapadni dio, dok središnji dio nije predmet spora. U naravi je riječ o uređenoj površini s montažnim objektom na zapadnoj, te masliniku na istočnoj strani čestice. Navedeni dijelovi jasno su omeđeni betonskim zidovima i suhozidima.

Navedeni istočni dio čestice zemljišta 4207 i predmet spora na priloženim skicama je definiran kao LIK 2. i označen točkama 10-11-12-13-14-10 u površini od 414 m2.

Navedeni zapadni dio čestice zemljišta 4207 i predmet spora na priloženim skicama je definiran kao LIK 3. i označen točkama 15-16-17-18-19-15 u površini od 536 m².

-Treći dio predmeta spora odnosi se na č.zem. 4202. U naravi je riječ o nekretnini podijeljenoj na dva dijela betonskim zidom. Zapadni dio je u naravi maslinik omeđen sa svih strana betonskim zidom i suhozidom. Istočni dio je u naravi maslinik s južne strane omeđena suhozidom, dok međa sa sjeveroistočne strane nije vidljiva jer je riječ o širem posjedu.

Navedeni dio predmeta spora na priloženim skicama je definiran kao LIK 4. i označen točkama 19-20-21-22-23-24-19 u površini od 905 m².

-Nadopunom je utvrđen i označen na geodetskoj skici LIK 4. koji se odnosi na č.zem. 4202 podijeljen na istočni i zapadni dio betonskim zidom.

- Zapadni dio, u naravi maslinik, definiran je kao LIK 4A. i označen točkama 21-22-23-24-25-21 u površini od 581 m².

- Istočni dio, u naravi maslinik, definiran je kao LIK 4B. i označen točkama 19-20-21-25-19 u površini od 324 m².

24. Kako identifikacija predmetnih nekretnina između stranaka nije bila sporna u nastavku postupka, trebalo je ocijeniti isprave koje su tužitelji priložili uz tužbu :

- Pregledom Z.U. 7209, čzem 4192. , Z.U. 7454 čzem 4202, Z.U. 5707, čzem 4207, sve K.O. Marina kao vlasnik istih, za cijelo upisana je Republika Hrvatska i time je potvrđena pasivna legitimacija iste;

- Pregledom posjedovnog lista br 5044 KO Marina proizlazi upis tužene kao posjednika na čzem 4192,5850,5855,7574;

- Pregledom posjedovnog lista br 1254 KO Marina proizlazi upis Duje Karabatića, Josipa Radića, Ivana Matijaša, Nikole Karabatića, Vicka Karabatića Vicka Radića kao posjednika na čzem 4153/1i 4207;

- Pregledom posjedovnog lista br 5402 KO Marina proizlazi upis tužene kao posjednika na čzem 4202, 4208/2, 4209/1, 4235;

- Iz povijesti promjena Državne geodetske uprave Ispostave za katastar nekretnina Trogir od 14.2.2025. proizlazi upis predmetni nekretnina na osobe posjednike i to od osnivanja katastarskog operata 1952. Na Svetina Matijaša, Juru Matijaša, Ivana Karabatića, Marina Matijaša, Mara Karabatić, Jozo Matijaš, Kaja Jakus, Jozo Radić I Vicko Pok Duje, Kata Radić, Ante Radić, Kata Karabatić, Jozo Karabatić, Jozo I Svetin Rinčić, Jozo Jakus, Petar Rinčić, Matija Luca, Kaja Čarija, , promjenom od 25/88 na temelju kupoprodaje Z 185/88 provedena je promjena tako što je k.č. 4181/2 površine 576m² upisana u novi ojedovni list 1722 u kojem su upisani Teskera Mirko Mijin za ½ i Teskera Luka Mijin za ½. Vidljive su i promjene nastale parcelacijom, ali i da je tužena kao posjednik upisana 2018 za k.č.4192 te 2020 za čzem 4202.;

-Iz povijesnog zk izvotka ZU 667, ZU 25, ZU 585 sve KO Marina proizlazi upis težačkog prava težečkog prava u korist osoba iz obitelji prednika ;

- Iz kupoprodajnog ugovora proizlazi da je Nenad Vukman prodao Miši Teskera 4.rujna 2017 česticu Pod Krč 4192 za iznos od 55.000.00 kuna koju je isplatio, da je kupac uveden u posjed- Ugovor je potpisan vlastoručno po strankama istog, ovjeren u potpisu prodavatelja od javnog bilježnika Petra Žanko Ov- 7763/17 4 rujna 2017 ;

- Iz kupoprodajnog ugovora proizlazi da su Milan Matijaš i Ivica Matijašu 7.rujna 2016. prodao Miši Teskera Pod Krč čzem 4192 817m², za 98.000.00 kuna koja cijena je isplaćena, uveo ga u posjed, ugovor je vlastoručno potpisa po potpisu prodavatelja i kupcu te, ovjeren u potpisu prodavatelja od javnog bilježnika Petra Žanko Ov 7996/16 7.rujna 2016.;

- Iz kupoprodajnog ugovora proizlazi da je Jozo Karabatić prodao Šimi Teskera 26. studenog 2014. česticu Pod Krč 4202 za iznos od 55.000,00 kuna koju je isplatio, da je kupac uveden u posjed- Ugovor je potpisan vlastoručno po strankama istog, ovjeren u potpisu prodavatelja od javnog bilježnika Petra Žanko Ov- 9873/14 27. studenog 2014.

- Iz kupoprodajnog ugovora proizlazi da je Ivica rRdić i Joško Radić prodao Šimi Teskera 5. rujna 2017. česticu Pod Krč 4207 za iznos od 74.000,00 kuna koju je isplatio, da je kupac uveden u posjed- Ugovor je potpisan vlastoručno po strankama istog, ovjeren u potpisu prodavatelja od javnog bilježnika Petra Žanko Ov- 3781/17 4 rujna 2017.

- Iz ugovora o darovanju zemljišta proizlazi da je Šima Tesketa darovala sina Mišu Teskera s č.zem. 4202, 4203, 4204, 4207 , predala darovano u posjed što je daroprimac primio , predmetne nekretnine ne podliježu nasljeđivanju ovo za slučaj smrti prodavatelja, potpisan je ugovor po strankama, ovjeren u potpisu darovateljice po javnom bilježniku Ivani Bartulica Antulov Ov- 1717/23 13. travnja 2023.

- Iz rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Željene Biuk osl.br. O-415/13 iza smrti Marina Matijaša, nasljednicima su utvrđeni Zorka, Ivica Milan Miroslav Matijaš a predmetom nasljeđivanja je među ostalim nekretninama i kč 4192, upisan u posjedovnom listu 1085 za ½ dijela.

- Iz smrtovnica Matičnog ureda Marina pd 1. ožujka 1972 proizlazi da su iza p Mare Karabatić nasljednici djeca Mate, Ive Jovana Karabatić i boje Matijaš Karabatić

- Iz rješenja o nasljeđivanju Kotarskog suda Trogir posl.br. O-212/47 od 1 rujna 1947 proizlazi da su nasljednici pok Ante Karabatića p tome Mare Karbatić Mate KArabatić i Boja Matijaš r Karabatić

- Iz rješenja o nasljeđivanju ovog suda posl.br. O-95/96 od 27. prosinca 1996. proizlazi da su nasljednici p Ivana Karabatića kako zakonski te na temelju ustupa proglašeni Jozo Karabatić Senka Šundov, Vinka Tomaš

- Iz rješenja o nasljeđivanju javnog bilježnika Željene Biku posl.br. O- 57/11 od 26. svibnja 2011 iza p Ivanice Rinčić nasljednikom je utvrđen Nenad Vukman.

- Iz rješenja o nasljeđivanju Anđelka (p Jozo) Radić posl.br. O- 31/11 (list 143) od 14.travnja 2011. nasljednicima su proglašeni Mara, Joško i Suzana Radić(list 143)

- Iz rješenja o nasljeđivanju iza pok. Josipa Radića pok Duje O- 12/01 od10. travnja 2001, nasljednikom je proglašen Anđelo Radić .(list144,145)

- Iz rješenja o nasljeđivanju iza pok. Vice Radić posl. br O- 37/00 od 16. ožujka 2000. nasljednicima su proglašeni Vicko Radić, Ivica Radić (list 146).

- Iz rješenja o nasljeđivanju pok Vicka Radića pok vice O-234/13 od 30. srpnja 2013 nasljednikom je proglašena Vinka Radić (list 148)

- Iz rješenja o nasljeđivanju pok Vinke Radić O- 5358/21 od 28. prosinca 2021. nasljednikom je proglašen Ivica Radić.

- Iz Dosudnice proizlazi ostavština Tome Karabatića pok Ivana.(Z-1234/92)

- Iz dosudne odluke proizlazi ostavština pok IVANA Karabatića iz 1902. g.

- Dopisom od 4. siječnja 2024 tuženik je odbio zahtjev za mirno rješenje spora tužitelja od 17. ožujka 2023. jer istom ne prileži potrebna dokumentacija 18.siječnja 2024 pozvao tužitelja po pun, na dostavu pravnog slijeda iza pok Marina Matijaša

- Iz zapisnika ovog suda u predmetu posl br R1 26/24 proizlazi sudjelovanje tuženika u postupku formiranom po prijedlogu ovdje tužitelja kao predlagatelja i pristup očevidu na licu jesta gde je vještak geodet identificirao predmetne nekretnie a saslušani su i svjedoci Nenad Vukman, Jozo Karabatić i Ivica Matijaš .

- Priložene su i skice izmjere geodeta Gordana Mešina iz razmjera doo za dio čzem 4202, 4207 te skica posjeda Teskera

- Pregledao se i pročitao spis predmeta Općinskog suda u Splitu posl.br. P 5255/2019 (P-2/2016) , formiran po tužbi Andrije Antona Tomaša, 31.12.2015. protiv tuženiak RH, radi utvrđenja prava vlasništva k.č. 4203 i 4204 obje K.O. Marina, u kojem predmetu je RH dala odgovor na tužbu 29.02.2016., u tom predmetu tijekom dokaznog postupka, saslušani su svjedoci Ljubo Matijaš, Stanka Matijaš, Ante Jakus, Nenad Vukman, Jozo Karabatić, tužitelj, izveden je očevid na licu mjesta, bez vještaka, 19.05.2017., sud je presudu donio i objavio 20.10.2018., usvojio je tužbeni zahtjev, Žalbu je izjavila RH 07.11.2018., ŽS Zagreb Gž-5690/2017 10.09.2019. ukinuo je presudu prvostupanjskog suda te vratio predmet na ponovno suđenje pred drugim sucem pojedincem, u ponovljenom postupku obnovili su se rezultati raspravljanja, na ročišotu 17.12.2019. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev, označivši oznaku ZU, potom je 14.01.2020. sud donio presudu prihvatio tužbeni zahtjev i utvrdio tužitelja vlasnikom, potom je RH stavila prijedlog za dopunu presude i žalbu od 30.01.2020. dopunsku presudu sud je donio 30.06.2021. pod poslovnim brojem P-5255/2019, te ŽS Zagreb odlukom Gž-925/2020 od 23.08.2022. odbio žalbu tužene RH i potvrdio prvostupanjsku presudu P-5255/2019 od 14.01.2020. U svezi predmetnog za kazati je kako isto nije o d značaj za odluku u ovom postupku posebno kad se u obzir uzme načelo neposrednosti i kontradiktornosti tako da su i saslušavani svjedoci u ovom posutpku.

25. Iskazivanjem svjedoka utvrđen je način korištenja predmetnih nekretnina od strane tužitelja i prednika.

26. Svjedok Milan Matijaš nesrodan sa strankama u bitnom iskazao je kako je s bratom Ivicom tužitelju ad1 prodao parcelu negdje 2013/14, a koju su oni naslijedili od pok. oca Marina;riječ je o zemljištu na kojem su bile zasađene dva,tri stabla smokve i jedno stablo masline, s jednogodišnjim biljem, a čija kvadratura njihovog suvlasničkog dijela je bila cca 800m2 i položajno se nalazila u Poljicima, Marini. Tu nekretninu je njihov pok. otac naslijedio od svog oca istog imena, Marin, tako da tužitelja ad1 poznaje no, ne i tužitelja ad2 . Njegov djed Marin stekao je od svog oca pok. Mate, dakle svjedokovog pradjeda. Oni su naime bili obrađivači predmetne nekretnine, Nitko nikada ni njega ni njegove prednike nije ometao u korištenju predmetne nekretnine niti im je to zabranjivao, Nekretnina je oduvijek iste veličine i površine sa sve četiri strane omeđena suhozidom. Za Nenada Vukmana kazao je da je on je vlasnik južnog dijela iste parcele, odnosno on je u međi s njihovom obitelji bio, dakle ne i s predmetnim dijelom. Suglasnošću stranaka svjedoku se predočio i ortofoto snimak od 21. ožujka 2025. nakon uvida u isti svjedok je na snimci označio dio nekretnine 4192 K.O. Marina, koji odgovara utuženom dijelu, te pokazao na skici južni dio predmetne nekretnine koji je u suvlasništvu Nenada Vukmana.

27. Ante Jakus umirovljenik, nesrodan, saslušan kao svjedok kazao je u bitnom da je predmet spora zemljište izvorno vlasništva Ivana Karabatića, koji je imao pet kćerki i dva sina, jedan se zvao Jozo zvali su ga Jole, a drugi sin je preminuo ranije. Svakako Jozo je naslijedio od svojih roditelja i svakoj od sestara dao po zemlju. Predmetni do nekretnine dao je sestri Vinki Tomaš, a koja je darovala svom sinu Antonu Andriji Tomašu. Zemlja se uvijek obrađivala, na njoj su i danas masline i dva stabla smokve, a tad se sadilo žito i bob.. Zna i da je tužitelj ad1 kupio dio nekretnine od Karabatić Joze odnosno Jole. Suglasnošću stranaka svjedoku se pokazala skica lica mjesta,

odnosno ortofoto iz vještva sudskog vještaka Bošnjaka od 21. ožujka 2025. u sklopu dopune nalaza i mišljenja, nakon čega je imenovani svjedok pokazao nekretnine predmet spora i vlasništvo tužitelja, te je na skici lica mjesta od 21. ožujka 2025 svjedok pokazao da su nekretnine oznake 4202 4A, vlasništvo Andrije, (ovdje tužitelja ad2), dok da je nekretnina oznake 4202 4B vlasništvo tužitelja ad1) Miše Teskere. Na skici iz nalaza sudskog vještaka Bošnjaka od 21. ožujka 2025. svjedok je pokazao i na čest zem 4192 koja da je također nekretnina od Miše koju je kupio kao i n a čest zem. 4207, Nekretnine oznake čest zem 4203, 4204 i 4205 svjedok je također pokazao kao vlasništvo tužitelja Miše Teskere, kupio ih je od obitelji Radić, Matijaš i Jakus.

U prethodnom postupku koji se vodio pod brojem P-5255/2019, dao je iskaz tu je kazao da su nekretnine 4203 i 4204 vlasništvo Andrije Tomaša, no to da je pogrešno kazao jer da su te nekretnine vlasništvo Miše Teskere , naime kod iskazivanja u ovom postupku predočena mu je skica geodeta i ortofoto, a tada ranije kad je iskazivao to mu nije bilo predočeno, pa nije imao točnih podataka te sa sudom nije bio na licu mjesta, a radi se o susjednim međašnim nekretninama .Nitko nikada ni Karabatićima a kasnije ni tužiteljima nije branio da koriste nekretninu.Vukman Nenad, je svoju nekretninu prodao Miši Teskera.Nikada nisam čuo ili vidio da bi netko svojatao nekretnine koje su predmet spora ili pak branio tužiteljima ili njihovim prednicima posjed i vlasništvo istih.

28. Svjedok Jozo Karabatić ujak tužitelja ad2 na pokazanoj mu (suglasnoću stranaka)geodetskoj skici lica mjesta, odnosno ortofotu iz vještva sudskog vještaka Bošnjaka pokazao je da je nekretnina oznake 4202 4A u vlasništvo tužitelja ad2 Andrije, dok je za nekretninu oznake 4202 4B kazao da je vlasništvo tužitelja ad1 Teskere.Njegov pok. otac Ivan, ostavio im je naslijedstvom, njemu i sestri Vinki kja je potom svoj dio dala sinu Andriji TOmašu. Njihova teta Ivanica- Jovana, sestra od oca pok. Ivana, svoj dio nekretnine je prenijela u nasljeđe svom sinu Nenadu . On je prodao tužitlejveom, Mišinom ocu nekretninu 4B, prikazanu na skici lica mjesta.Svjedok je objansio da je njegov otac stekao nekretninu od svog oca, dakle svjeodkovog djeda, pok. Karabatić Ante.Mare Karabatić bila je svjedokova strina.Otac Ivan, imao je sestru Jovanu (Ivanicu), brata Matu, te sestru Boju, no diobom između braće i sestara, nekretnina je pripala njegovom ocu.Iskazao je i da kad je iskazivao o rodoslovlju obiteljskog stabla u prethodnom postupku (R1-26/2024, kod osiguranja dokaza) tad da je prebolio, srčani i moždani udar, pa dans što je kazao činjenično je točno.

Nenad Vukman umirovljenik, srodan s tužiteljem ad2 daljnji rod, uz pomoć geodetske skice koja mu je prezentirana suglasnošću stranaka, objasnio je kako je on svoj dio nekretnine koji je na skici označen kao dio čzem. 4192a a riječ je o velikoj parceli koja da se sastojala od tri dijela pa da su na njegovom dijelu bila tri stabla masline i dva hrasta,da je on svoj dio prodao Miši Teskeri, dok za ove ostale nekretnine, ne zna tko bi bio vlasnik istih, no zna da su do njega na istoku bili Matijaši, odnosno nekretnina Marina Matijaša, a na zapadu Jure Matijaša.Mara Karabatić bila je njegova baka, od Jovane (Ivanice) majka.Ivan Karabatić je bio njegov ujac. Mara je imala djece 9,10 djece ali od toga ih je ostalo četvero živo ; , jer su 1943. dok da su Njemci ubili ostaleUjak Ivan Karabatić, imao je pet kćerki i jednog sina, Jozu zvanog Jole.Vinka TOmaš je sestra Jozi Karabatiću no ne zna je li imala ona nekretnine,no, nikada nije čuo da su se braća i sestre u obitelji Joze,međusobno svađali, uvijek se znalo čije je čije. Mišo Teskera ima još nekretnina na tom području no ne može se svjedok snaći po skici i odrediti gdje su iste.Zna da je Mišo kupovao nekretnine od Radića, Karabatića, Matijaša Nede, Marina i Jure, Šain Slavka, zeta u obitelji Karabatića.U prethodnom postupku (P -2/2106) u kojem je Andrija Anton Tomaš utužio RH, dao je

iskaz, koji je i sadržan u presudi od 20. listopada 2017. i koji se svjedoku pročitao, nakon čega je kazao da se tu njegov iskaz odnosio na nekretninu 4202 koja je prikazana na skici vještaka Bošnjaka. U predmetu osiguranja dokaza (R1-26/2024) također je dao svoj iskaz, a kaza je i da nije bio na licu mjesta, u predmetu parnice Tomaša .Svakako svjedok je ostao kod iskaza(stranica 118-119) predmeta R1-26/2024 te kazao da je istina sve što je izjavio u tom predmetu.

29. Svjedokinja Stanka Matijaš nesrodna s tužiteljem ad1, srodna s tuženikom ad2 (teta)iskazala je da je ona sestra Jozi Karabatiću, koji je predmetnu nekretninu darovao Vinki Tomaš, sestri, a ona je to dala svom sinu, ovdje tužitelju ad2; u obitelji ih je šest sestara Vinka, Senka, Marija, Anka, Mira i ona (Stanka) i dva brata Jozo i Mladen, koji je davno preminuo, roditelji su im Karabatić Ivana i Neda i one sestre, odrekle su se naslijedstva u korist brata Joze, a on je kasnije svakoj od sestara dao zemlju, tako da zna da ova koja je predmet spora pripala Vinki, a sada Antonu – nećaku. Na toj nekretnini uvijek se sadilo, ona se održavala, sjeća se 4-5 stabala maslina, smokava, te sezonskog voća i povrća. Tužitelj njezin nećak živi u Njemačkoj, a o nekretnini se po njegovoj nalogu brine ujac Jozo Karabatić. Tužitelja ad1, Mišu Teskeru poznaje od kada je bio malen, išao je s njezinim sinom u školu, čula je da je i on vlasnik nekretnina u Poljicima.Suglasnošću stranaka svjedokinji se pokazala skica lica mjesta, odnosno ortofoto iz vještva sudskog vještaka Bošnjaka od 21. ožujka 2025. u sklopu dopune nalaza i mišljenja, te je regledom iste, imenovana pokazala na skici nekretnine koje su predmet spora i vlasništvo tužitelja, i to pokazavši čest. zem. oznake 4202 4A, kao vlasništvo Andrije, ovdje tužitelja ad2) koju da je isti stekao od make Vinke, a ona darovanjem od brata Joze, dok da je nekretnina oznake 4202 4B vlasništvo tužitelja ad1) Miše Teskere, koju da je on kupio od Joze Karabatića. Nadalje, za nekretninu 4192 navodi svjedokinja da je to nekretnina ranije u vlasništvu Vukmana Nenada, koji je također prodao ovdje tužitelju Miši. Nitko nikada nije branio ni njezinoj obitelji niti tužiteljima posjed i vlasništvo predmeta spora.Ranije je već svjedočila u postupku koji se vodio pod P-5255/2019 davala iskaz, međutim tom prilikom joj nitko nije kazao o kojoj je parceli predmet spora, te je u tom predmetu bila uvjerenja da iskazuje o predmetu spora koji odgovara današnjem, a koji joj je u ovom postupku prilikom iskaza i pokazan, a što po oznaci čestice iz skice geodeta Bošnjaka odgovara čzem 4202 4A i 4B a riječ je o nekretnini koju je njezin brat Jozo Karabatić dobio i koju je dijelom i to 4A, darovao sestri, dok je 4B prodao Miši. Ovo danas svjedokinja je potvrdila kao točan podatak.

30. Ljubo Matijaš umirovljenik, nesrodan, kazao je u svjedočkom iskazu da je on vlasnik obližnje nekretnine položene put mora, tako da dobro poznaje stanje na predmetu spora,na geodetskoj skici iz vještva vještaka Bošnjaka od 21. ožujka 2025. u sklopu dopune tog nalaza, pokazao je predmet spora o kojem on i govori na način da je za čest.zem 4202, 4A kazao da je vlasništvo Andrije, ovdje tužitelja ad2,on da ju je naslijedio od majke Vinke Tomaš, koja ju je stekla od svog oca Ivana, i u diobi s bratom Jozom Karabatićem i sestrama koje su se zvale Mira, Mare, Anka, Senka i Silva. Za nekretninu 4202 4B kazao je da je riječ o parceli ovdje tužitelja ad1 Miše, koji ju je stekao od svog oca, a on kupoprodajom od Joze Karabatića, a Jozo je tu nekretninu naslijedio od oca Ivana. Ovo svjedok naime dobro zna jer ima 76 godina, poznavao je Ivana Karabatića nadimka Ale. Zna da je Ivan još zasadio i smokve i masline, a i sezonsko povrće, brinuo se o nekretnini. Dan danas su te masline tu i dan danas točno je parcela ograđena, ostalo je kako je to bilo još u doba Ivana Karabatića, međe se nisu dirale. Nikada nije čuo da bi Jozo odnosno njegov otac Ivan Karabatić,

imao problema u svezi zemlje koja je predmetom ovog postupka, niti kasnije ovdje naznačeni tužitelji, nitko im nije branio ni posjed ni korištenje. Parcela označena na skici 4192 da ima dva vlasnika, točnije istočni dio te parcele pripadala je Milanu i Ivici Matijašu koju su naslijedili od oca Vinka, a zapadna strana te parcele je bila u Nenada Vukmana, a koji dio parcele je naslijedio od majke Ivanice nadimka Jovana, ali oni su tu parcelu prodali, ali svjedok ne zna kome. Majka Nenada Vukmana. Ivanica da je stekla nekrentinu u diobi s bratom Ivanom Karabatićem. Matijaš Ivica odnosno Milan, stekli su od svog oca Matijaš Marin sin Marina, nadimka Vinko. Nekretnina označena na skici kao č.zem 4207 označenoj likom broj 3, navodi da je riječ o parceli Ivice Radića, a za ovu drugu označenu likom 2 nije znao čija je. Što se tiče dijela od Ivice Radića misli da je ona prodana tužitelju, međutim nije ulazio u kupoprodajni ugovor pa ne zna sigurno. Otac od Ivice Radića zvao se Vice Radić, koji je bio generacija njegovog oca. Majka Ivica zvala se Vinka imala je još jednog sina koji je preminuo prije možda 10ak godina, a i njega su zvali Vicko. Nekretnina je oduvijek istih granica, nikada nije mjenjala međaše. Na upit jesu li nekretnine 4203 i 4204 prikazane na skici sudskog vještaka Bošnjaka od 21. ožujka 2025. od Andrije Antona Tomaša, odgovorio je niječno. Na upit zašto je u postupku na Dračevcu (P-5255/2019) govorio da su te nekretnine (4203 i 4204) od Andrije Antona Tomaša odgovorio je da tada kod iskazivanja nije imao ispred sebe geodetsku skicu, niti je bio tada na licu mjesta kada je iskazivao, a ovom postupku je točno znao o čemu priča prema predočenoj skici i po sjećanju, tako da što je kazao u ovom postupku je točno. U predmetu P-5255/2019 kada je kazivao za 4203 i 4204 on da je mislio da govori o nekretnini 4202 4A kako to proizlazi iz predočene mu geodetske skice. Nikada nije čuo niti vidio da bi netko dolazio na nekretnine koje su predmet ovog postupka, sporiti vlasnička prava, ono što je on čuo jest da su te nekretnine prodane, o čemu je on i iskazivao ranije.

31. Tužitelj ad1): u svom iskazu kazao je kako je 2016. kupio parcelu od Ivice i Milana Matijaša, upravo je riječ o dijelu parcelu o kojem je izlagao i prethodno svjedok, s tim da je njegov otac njega upoznao s prodavateljima, a on da je potom dogovorio i sklopio posao; Zna točno što je kupio jer su mu prodavatelji dostavili dokaz da su naslijedili predmetnu nekretninu od svog oca, a i bili su na licu mjesta, ušao je u posjed, a riječ je otprilike 800m² nekretnine koja je bila sa sve četiri strane omeđena suhozidom, s tim da je uočio kod kupnje da su na dvije strane ti suhozidi bili porušeni, to uslijed dotrajalosti, ali su bile jasno vidljive granice temelja istih. Također mu je poznato da je točno kako je i sam svjedok kazao, da je obitelj istog obrađivala nekretninu, da su bile zasađene smokve. Naime, tužiteljeva obiteljska kuća nalazi se u neposrednoj blizini nekretnine. Tužitelja ad2 naknadno je upoznao, on je dobio zemlju od svog ujca, a riječ je o drugoj parceli koju je tužitelj ad2 kupio od Joze Karabatića. Dakle, njih dva su suvlasnici 4202 K.O. Marina, odnosno svatko je vlasnik određenog dijela te nekretnine. Suglasnošću stranaka tužitelju ad1 pokazao se ortofoto snimak te skica izmjere iz vještva R1-26/2024 nakon čega je kazao da nekretnina označena slovima i brojem 4B, od č.z. 4202 i je upravo taj dio u suvlasništvu njega i tužitelja ad2. U nastavku svog izlaganja tužitelj ad1 na istoj skici prikazao je i lik 2 i lik 3 čest. zem. 4207 za koje također objašnjava kako je riječ o dijelovima nekretnine koje je također kupio, odnosno kupila je njegova majka Šima Teskera, od obitelji Radić, davno, Stupili su u posjed svih kupljenih nekretnina tijekom kupnje i postavili su mobilne kućice koje su počeli postavljati prije pet godine, a sve zemlje su ogradili prije osam godina betonskim zidovima i nitko ih nikada nije ometao, ni uznemiravao, niti svojatao da bi bili vlasnici nekretnina koja je njihova, štoviše susjedi su bili prisutni dok je ograđivao betonskim zidovima nekretninu, te nitko nikada nije

stavljao primjedbu. Za nekretninu koju je kupio u obitelji Radić imali su dokumentaciju kao dokaz da je riječ o nekretnini u njihovom vlasništvu jer da njegova obitelj nikada ne bi kupila nekretnine bez dokaza o stvarnom vlasniku istog. Štoviše čak bi istraživali na način da bi pitali vlasnike susjednih čestica o vlasništvu nekretnine koja bi bila predmetnom njihove kupnje. Tužitelja ad2 upoznao je nedavno, prije 3-4 godine naime, njega su pogrešno uknjižili na tužiteljeve dvije nekretnine i to 4203 i 4204 K.O. Marina. Suglasnošću stranaka tužitelju ad1 prikazao se ortofoto snimak odnosno skica iz vještva R1-26/2024 te je potom isti na skici izmjere i ortofoto snimci pokazao na čest zem. 4203 i 4204 koje da su njegovo vlasništvo, a na kojima je pogrešno bio knjižen tužitelj ad2. Objasnio je i da se vodio postupak po njegovoj tužbi, protiv ovdje tužitelja ad2 u odnosu na ove dvije nekretnine, donesena je presuda zbog ogluha, te je danas on uknjižen kao pravi vlasnik na 4203 i 4204. Tužitelj ad2 pokazao je lik 4a od čest 4202 i naznačio da je upravo taj dio u vlasništvu tužitelja ad2.

32. Iskazi svjedoka ocjenjuju se vjerodostojnim, naime imenovani su detaljno, okolnosno, bez zadržke kazivali o onom što su znali neposrednim opažanjem odnosno što su sami čuli unutar svoje obitelji, potvrdili u bitnom izgled granice te namjenu predmeta spora, navode tužitelja ad1 o realiziranom faktičnom posjedu upravo u odnosu na nekretnine koje su predmetom ovog spora u odnosu na tog tužitelja, ali i tužbenenavode u odnosu na tužitelja ad2. Svjedok Milan Matijaš je tako potvrdio prodaju koju je realizirao s bratom Ivicom i kupcem, ovdje tužiteljem, za dio č zem 4192 dok je drugi dio bio u vlasništvu Nenada Vukmana, što potvrđuje i imenovani svojim iskazom. Svjedok Jozo Karabatić potvrdio je da je čz. 4202 naslijedio od oca Ivana Karabatića zajedno sa sestrom Vinkom Tomaš, koja je majka ovdje tužitelja ad2, a taj svjedok potvrđuje da je svoj dio prodao ocu tužitelja ad1, a dok je Vinka Tomaš svoj dio prenijela sinu, tužitelju ad2. Činjenice iz tužbe potvrđuje svjedok Ljubo Matijaš pa tako i da je č z 4192 prije bila u vlasništvu Milana i Ivce Matijaša i Nenada Vukmana koji su prodali, dio čz 4202, tužitelj ad2 da je stekao od majke, ona od oca te diobom unutar obitelji. Preostali dio da je tužitelj ad1 kupio od Joze Karabatića koji je stekao pak od oca Ivana. Ovo potvrđuju svjedoci Stanka Matijaš i Ante Jakus. Nenad Vukman i Jozo Karabatić, ujedno su iskazom ispravili pogrešku svojih navoda koje su iskazivali u prethodnom postupku na način kako je to svaki svjedok kazao a prihvaća se da je istinito i jedan i drugi svjedok kazuje u ovom predmetu, zbog toga jer im se kod davanja iskaza (suglasnošću stranaka) predočila geodetska skica s ucrtanim granicama i položajem predmeta spora, tako da su točno znali o kojoj je se nekretnini raspravljalo u ovom postupku i s tim u svezi, su i iskazivali, što se prihvaća vjerodostojnim, ovo posebno kad se njihovi iskazi dovedu u međusobnu svezu odnosno u svezu s iskazima ostalih svjedoka.

33. Svakako svi svjedoci su potvrdili da nitko nikada nije sporio vlasnički posjed tužiteljima ni njihovim prednicima, a za koje je sudski vještak nalazom i mišljenjem te dopunom identificirao, označio na geodetskoj skici u predmetu osiguranja dokaza R1-16/24 što su na geodetskoj skici kod iskazivanja potvrdili i saslušani svjedoci označivši koji dio nekretnina pripada svakom od tužitelja, ali i iskazivali o njihovim po njihovim pravnim prednicima što dokazuju u spisu i priložena rješenja o nasljeđivanju, dosudnica te je na taj način potvrđen i pravni slijed stjecanja dok tužena u smislu odredbe članka 219 ZPPa nije pružila suprotne dokaze koji bi išli u prilog njezinih prigovornih navoda iz odgovora na tužbu pri čemu je za istaknut i stav VSRH iz odluke Rev- 1541/96 od 25. travnja 2000. u koji je izražen stav suda da nekretnine ako nije obuhvaćena rješenjem o nasljeđivanju, ne znači da nije nasljedstvo.

34. Stoga, analizom svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti u smislu odredbe članka 8. odnosno članka 221 iz dokaznog postupka proizlaze slijedeća činjenična utvrđenja:

-Č zem 4192 za cijelo vlasništvo je tužitelja ad1 koji ju je stekao kupnjom od ranijih vlasnika Nenada Vukmana, Milana Matijaša i Ivica Matijaša , ovi pak nasljeđivanjem i to Ivica i Milan Matijaš od oca Marina Matijaša pok Marina on od svog Marina Matijaša pok Mate ovaj od Marina Matijaša pok Duje, nositelja težačkog prava koji je isto prenio na potomke tako i Marina Matijaša pok Mate, dok je Nenad Vukman svoj do te nekretnine stekao nasljeđivanjem od Ivanice (Jovanice) Rinčić rođ Karabatić ona pak od Ante Karabatića pok Tome i Mare Karabatić rođ Korčulanin pok Ivana , navedeno potvrđuje priložena materijalna dokumentacija (rješenja o nasljeđivanju , ugovori, povijesni zk. izvadak, pod br. Z-376/49 na temelju dosudnice br. 225/38 uknjižen prijenos težačkih prava između ostalih i na ime Matijaš Marina) ali i iskazi saslušanih svjedoka;

-Č. zem. 4207 od 414 m2 koji je na geodetskoj skici naznačen lik 2, tužitelj ad1 stekao je darovanjem od majke Šime Teskera, ona je isto kupila od ranijih vlasnika Ivica i Joška Radića oni pak su isto stekli nasljeđivanjem i to Joško Radić od oca Anđelka Radića pok Duje, Ivica Radić od oca Vinka Radića pok Duje , brata, Vicka Radića i majke Vinke Radić r Karabatić što dokazuje priložena materijalna dokumentacija (rješenja o nasljeđivanju, ugovor, Iz povijesti promjena na kat. česticama klasa: 930-04/23-05/41 od 14.02.23.g. koje priliježe spisu vidljivo da su upravo prednici prodavatelja i to Radić Josip i Radić Vicko upisani od osnutka kat. operata.) ali i iskazi saslušanih svjedoka;

-Č zem 4202 površine 324 m2 tužitelj ad1 stekao je darovanjem o majke Šime Teskera ona kupoprodajom jer ju je kupila od ranijih vlasnika Joze Karabatića koji je stekao od Ivana Karabatića nasljeđivanjem ovaj od svog prednika Ivana Karabatića pok ante kojega su naslijedili Jozo Karabatić, Senka Šundov i Vinka Tomaš – majka tužitelja pod 2. koja je vlasnički posjed prenijela tužitelju ad.2. dio predmetne čest.zem.4202 k.o. Marina i to dio koji je opisan u tužbi, Drugi dio č zem 4202 površine 581 m2 stekao je tužitelj ad2 nasljeđivanjem od majke Vinke Tomaš koja je isto dobila od brata odnosno diobom unutar obitelji Karabatić.

35. Dakle, utvrđuje se da je tužitelj ad 1 vjerodostojno iskazivao o predmetu spora kako o načinu stjecanja tako posjedu . Stoga od vremena upisa prvog težaka pa do trenutka obraćanja ODO-u sklapanje nagodbe odnosno i podizanje tužbe na utvrđenje vlasništva proteklo je više od 40 godina potrebno za izvanrednu dosjelost, naime i pravni prednici tužitelja i tužitelji ad 1,2, vjerovali su da su vlasnici predmetnih nekretnina u zatraženom opisu , izvršavali su faktički posjed dok je zakonitost posjeda sadržana u ugovorima o kupoprodaji i darovanju pri čemu je za kazati kako i u situaciji nepostojanja formalnog ugovora, kod činjenica da je između stranaka i njihovih pravnih prednika prednika postojao dogovor o prijenosu vlasništva te činjenica stupanja u posjed predmetnih nekretnina, dakle realiziranje tog dogovora (a tko nitko u ovom postupku nije dokazano osporio), daje osnov tužiteljevim traženjem da se zk stanje uskladi sa stvarnim te izvrši vlasničkopravni upis na tužitelje uz izbris tog prava s imena tužene .

36. Dakle, sud je iskaze gore navedenih svjedoka i stranaka utvrdio vjerodostojnim, upravo jer je prethodno doveo jedan s drugim u svezu, a posebno u svezu s materijalnom dokumentacijom i utvrdio da tužitelji ad1 i 2, vrše miran, zakonit, posjed, pošten koji je prenesen od prednika i kroz vremensko razdoblje u kontinuitetu potrebno za stjecanje prava vlasništva dosjelošću (pri čemu se smatra da je posjed prednika tužitelja kroz taj period na predmetnim nekretninama u najmanju ruku bio pošten (iz čl. 18. st. 5. zv proizlazi da se posjed smatra poštenim osim ako se dokaže suprotno, što je izostalo).

37. Imajući u vidu naprijed navedeno nedvojbeno da su tužitelji dokazali pravni slijed posjedovanja nekretnina kako osobno tako i putem prednika kroz zakonom određeno propisano vrijeme te ovaj sud prihvaća da su konkretno ispunjenje pretpostavke za stjecanje prava vlasništva dosjelošću . Taj posjed je samostalan i nesmetan , pošten i kao takav proteže se duž ograđenih cjelina i to tužitelj ad1 č zem 4192 za cijelo, te dijelove č zem 4207 i 4202 od kojeg i realni dio 4202 drži tužitelj ad2

38. Kako je to nalazim i mišljenjem te dopunom istog utvrdio vještak geodet, označio na geodetskoj skici ,a koji vlasnički posjed na opisani način iskazima su potvrdili saslušani svjedoci.

39. Faktički vlasnički posjed izvršava se kroz dugo vremensko razdoblje koje je dostatno i za izvanrednu dosjelost pri čemu se ističe da i tužitelji i njihovi pravni prednici vršili su isti nesmetano s uvjerenjem da jest riječ o njihovom vlasništvu nekretnini i pri tom ih nitko u tom nije ometao niti im to sporio, što uključuje i nasljednike sudionika ugovornih odnosa na strani nasljednika prodavatelja pa je uistinu stoga za zaključiti kako je riječ o realiziranom poslovnom odnosu. Tu treba istaknuti da se prenošenje posjeda derivativnim, izvedenim načinom na novog posjednika ne prekida dosjedanje, nego se postojeći posjed nastavlja na njegovog univerzalnog ili singularnog sukcesora.

40. Još je za kazati kako je u postupku dokazano da je pravni prednik tužitelja držao parcelu u posjedu kao obrađivač te i u svezi tog je za kazati da je posjed istinit, nije pribavljen silom, potajno , prijevarom niti zloupotrebom povjerenja, jer je parcela obrađivana i korištena od poštenih posjednika, tu je stoga za pozvati se na pravni stav prema kojem, nakon što su ukinuti težački odnosi, nekretnine koje su kao i predmetna bile obuhvaćene težačkim pravom obrađivača, da su potom smatrane u istom režimu, kao i sve ostale nekretnine u privatnom vlasništvu pa se na njima moglo, gubiti, mijenjati ili stjecati pravo vlasništva i druga stvarna prava, sukladno propisima koji su važili u pojedinom povijesnom razdoblju.

41. To znači u konkretnom slučaju da je dokazano da su prednici tužitelja posjedovali navedene nekretnine i u vrijeme kada se primjenjivao Opći građanski zakonik (OGZ) koji je primjenjivao na temelju Zakona o nevažnosti pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941.g. i za vrijeme neprijateljske okupacije, sve do rujna 1. rujna 1980.g. , kada je stupio na snagu Zakon o osnovnim vlasničko pravnim odnosima (ZOVO), koji je bio na snazi do 1. siječnja 1997.g., kada je stupio na snagu Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (ZV), te su prednici tužitelja cijelo to vrijeme neprekidno posjedovali predmetne nekretnine, koje na terenu nedvojbeno čine jednu cjelinu i jedinstveni posjed tužitelja, pa tako i nakon 1. siječnja 1997.g. kada je na snazi ZV koji u svojoj odredbi 159. propisuje pretpostavke za stjecanje oprava vlasništva dosjelošću, koje su u cijelosti ispunjene u ovom slučaju.

42. Za dodati je kako se i tužbenog zahtjeva kojim se traži točno realni dio postojećih č zem 4202 i 4207 u konačnici dovodi do toga da će tužitelji ad1 i ad2 postati suvlasnicima novoformiranih nekretnina kao jedinstvene parcele, po parcelaciji osnovnih, kako je to naznačeno izrekom.

43. Tu je za kazati kako toč IV i V izreke predstavljaju ovlast tužitelja na pokretanje postupka parcelacije jer je Odredbom članka 161. st. 1. t. 3. Zakona o prostornom uređenju (NN 153/13, 65/17, 114/18, 39/19, 98/19, 67/23; dalje ZPU), propisano da se parcelacija može provesti na temelju pravomoćne presude kojom se utvrđuje pravo vlasništva. Stoga, tužitelj temeljem ove presude kojom se utvrđuje vlasnicima realnog dijela nekretnina stekli su aktivnu legitimaciju za pokretanje postupka parcelacije. Time se ne zadire u nadležnost upravnih tijela, jer u smislu Zakona o državnoj izmjeri i katastru nekretnina („Narodne novine“ broj 112/18, 39/22. i 152/24) državna geodetska uprava, kao nadležno tijelo i provodi sudske odluke koje utječu na podatke u katastru nekretnine, pri čemu će dakle to tijelo u okviru svog upravnog postupka odlučiti jesu li za navedeno ispunjenje zakonske pretpostavke, pri čemu se ističe da je ta ovlast dana samo u funkciji zahtjeva za utvrđenje prava vlasništva na dijelu nekretnine zbog čega je ovaj sud odlučio kao u izreci, poštivajući pri tom odredbu članka 2. ZPP-a.

44. Odluka o trošku je izostala jer tužitelji koji su u cijelosti uspjeli u postupku, isti nisu popisali, a sud odlučuje o određenom zahtjevu pozivom na članak 164. st.1. i 2. ZPP-a.

U Trogiru 8. srpnja 2026.

Sutkinja

Mirna Veža

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove odluke dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostave. Žalba se podnosi ovom sudu elektroničkom komunikacijom ili u pisanom obliku u 3 primjerka (čl.106.a st.5.ZPP), a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

- pun.tužitelja ad1 i ad2,
- tuženici po zz ODO Split
- u spis

Broj zapisa: **9-3088a-7a520**

Kontrolni broj: **0cf6b-07de3-6aa86**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mirna Veža, O=OPĆINSKI SUD U SPLITU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.